

Такова е вкратцъ описането на резултата отъ кроенитѣ въ течението на едно продължително време заговори за промѣните на сѫществуващия законенъ държавенъ строй на Княжеството. Но защо се убива министра на Финанситѣ, вмѣсто министра-предсѣдателя — главната цѣль на заговоритѣ — това се обяснява съ случайности, близки до фаталността, които, както е извѣстно, сѫ присъщи на всѣко злодѣйство. Вечерната темнина, еднаквия рѣстъ, единквото тѣлосложение и много други такива, — всичко това сѫ елементи на тая толкозъ знаменателна за страната ни случайност.

При дѣлъто е приложенъ протоколь, съставенъ по поводъ оглѣда отъ експерти на намѣренитѣ револвери. Освѣнъ изложеното описание на тия револвери, въ протокола се казва, че револвера „Смита и Весона“ е разглобяванъ отъ неопитна ржка, вслѣдствие на което сѫ побити зѣбътъ на зѣбатото колело, а засѣниците на шайбата на сѫщото колело сѫ пилени съ пила. Протоколътъ е съставенъ на 17 Мартъ и експертиятѣ се произнасятъ, че като се сѫди по нагарата на револверите и гилзите, съ тѣхъ е стрѣляно не по рано отъ три дена, — обстоятелство, което съвпада съ врѣмето на убийството. Освѣнъ това, револверите сѫ съвръшено нови и съ тѣхъ стрѣляно: съ „Смита и Весона“ не повече отъ два пъти, съ револвера № 8 не повече отъ единъ пътъ, а съ № 4 — ни веднажъ.

Въ свѣрзска съ револверитѣ подъ № 4 и 8, които обгажнамия Лепавцовъ нарича система „Тюфекчиевъ“, се намиратъ слѣдующитѣ показания на тоя обвиняемъ: прѣзъ послѣднитѣ числа на мѣсецъ Октомврий 90 г., Наумъ Тюфекчиевъ донесъль на дюгенътъ му една кутия, обвита съ синя книга, обвѣрзана съ канапъ и запечатана съ три востчани печата; послѣднитѣ носили инициалитѣ: „Н. Т.“, отъ което прѣдполага, че това е билъ печатъ на Наума Тюфекчиевъ. Тюфекчиевъ заръчалъ да я даде на Ил. Георговъ, който да я пази въ кѣщи. Сѫщия денъ дошелъ и взелъ кутията, а на 9 или 10 Ноемврий с. г. донесъль я пакъ, но съ счупени печати, и му казалъ, че когато дойде Тома Георгиевъ и я поискъ, да му я даде, за да я занесе Тюфекчиеву. Подиръ малко Т. Георгиевъ се явиль да я иска. Кутията стояла на единъ шкафъ, кѫдѣто Лепавцовъ му я посочилъ; обаче Георгиевъ го молилъ да я отвори скрито въ чекмеджето си и да му даде едно по едно находящитѣ се въ нея нѣща, защото нѣмало какъ иначъ да вземе цѣлата кутия,